

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης

494 /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Πανωραία Γιαννοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διευθύνσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα *Μαρία Λελεδάκη*.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29.05.2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΑΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΝ. ΚΑΙ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ» που εδρεύει στην Αθήνα (Θηβών & Λεβαδείας) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον πρόεδρο του Δ.Σ. αυτού και κοινό διοικητή των νοσοκομείων «Αγία Σοφία» και «Παν. & Αγλαΐας Κυριακού», Εμμανουήλ Παπασάββα, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Αργυρίου Μάνθου (ΑΜ ΔΣΑ 11128).

Της εναγομένης: Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αθηνών-Πειραιώς, που εδρεύει στην Αθήνα (Ακαδημίας & Θεμιστοκλέους 34) και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο Δικαστήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Ανέστης Προυσανίδης (ΑΜ ΔΣΑ 38989).

Της προσθέτως παρεμβαίνουσας: 1^{ης} Διοίκησης Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής Ν.Π.Δ.Δ., η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ασπασίας Παπαδημητροπούλου (ΑΜ ΔΣΑ 27704).

Το ενάγον Ν.Π.Δ.Δ. ζητεί να γίνει δεκτή η από 28.05.2024 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό καταθέσεως 67377/1363/29.05.2024,

ΕΝ ΛΟΝ

προσδιορίστηκε για την παραπάνω δικάσιμο κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 2 του Ν. 1264/1982 και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της παραπάνω υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 30 § 1 εδ. α' του Ν. 1264/1982: «Ο νόμος αυτός, όπως είναι, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 §§ 3 -10, 16 §§ 7 -9, 22 §§ 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, με εξαίρεση τους υπαλλήλους της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ακόμη δε και στους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 § 3 του Συντάγματος». Κατά δε τη διάταξη της § 8 εδ. α' του ίδιου ως άνω άρθρου 30: «α) Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της απεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις μέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν, με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επιμελητή, στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για απεργία υπαλλήλων τους». Εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 91 του Ν. 4808/2021 ορίζεται ότι «οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή μαζί με την κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που συνεδριάζει ο Ο.Μ.Ε.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις επιδόσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 20.». Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια που θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων τέσσερις (4) ημέρες προ της

έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμο προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και αν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (Εφπειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008. 164, ΕφΑθ 5799/2001 ΔΕΕ 2001. 1032, ΕφΠατρ 217/2000 ΕΕργΔ 2001. 544, Παπασταύρου Απεργία, Γ' έκδ., αριθ. 266, Λεβέντης Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2η έκδοση, σελ. 697 επ.).

Στην προκείμενη περίπτωση το ενάγον Ν.Π.Δ.Δ. ιστορεί με την κρινόμενη αγωγή του κατ' εκτίμηση του δικογράφου της ότι η εναγόμενη Ένωση προκήρυξε στάση εργασίας των ιατρών αναισθησιολόγων που εργάζονται σε αυτό για την Τετάρτη 29.05.2024 και από ώρα 08.00 έως ώρα 13.00. Ότι η στάση εργασίας αυτή είναι παράνομη, διότι του γνωστοποιήθηκε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 28.05.2024 και ώρα 12.05 μ.μ. και όχι με έγγραφη ειδοποίηση με δικαστικό επιμελητή προ τεσσάρων ημερών και ακόμη διότι δεν προσεκλήθη σε δημόσιο διάλογο σε σχέση με τα αιτήματά της. Και ότι σε κάθε περίπτωση είναι και καταχρηστική διότι ο λόγος για τον οποίο πραγματοποιήθηκε ήταν η επικαλούμενη υποστελέχωση του νοσοκομείου σε ιατρούς αναισθησιολόγους, ενώ στην πραγματικότητα έχουν γίνει εκ μέρους της διοικήσεως όλες οι απαιτούμενες ενέργειες για την αντιμετώπιση των κενών σε ιατρούς της ειδικότητας αυτής και το υπάρχον προσωπικό επαρκεί για την ασφαλή λειτουργία του αναισθησιολογικού τμήματος. Με βάση τα περιστατικά αυτά, όπως παραδεκτώς με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και με τις προτάσεις του (άρθρα 223, 295 § 1 και 297 του ΚΠολΔ) παραιτήθηκε από το αίτημα να αναγνωρισθεί και να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική η εξαγγελθείσα από την εναγομένη στάση εργασίας για την Δευτέρα 03.06.2024 και κατά τις ώρες 08.00 έως 13.00, ζητεί να αναγνωρισθεί και να κηρυχθεί η εξαγγελθείσα από την εναγόμενη Ένωση στάση εργασίας για την Τετάρτη 29.05.2024 και από ώρα 08.00 έως ώρα 13.00 παράνομη και καταχρηστική, να απαγορευθεί η πραγματοποίησή της και η επανάληψη τέτοιων κινητοποιήσεων και στο μέλλον με το ίδιο αντικείμενο και υπό τις ίδιες συνθήκες, να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή, να απειληθεί σε βάρος της εναγομένης ποινή ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παραβίαση της καταψηφιστικής διάταξης της απόφασης που θα εκδοθεί, να του παρασχεθεί η άδεια να κοινοποιηθεί η απόφαση που θα εκδοθεί και μετά τις 19:00 και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του. Με το περιεχόμενο αυτό, η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται ενώπιον του

Δικαστηρίου αυτού, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 22 παρ. 1264/1982 και 614 αρ. 3 ΚΠολΔ) και τυγχάνει νόμιμη, μόνο ως προς τα αιτήματα αναγνώρισης της ως άνω στάσης εργασίας ως παράνομης και καταχρηστικής, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 23 παρ. 2, 25 Συντάγματος, 19, 20 §§ 1-2, 21 § 2 και 22 § 4 του Ν. 1264/1982, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 1915/1990 και το Ν. 2224/1994, 281 ΑΚ, 68, 70 και 176 ΚΠολΔ, καθώς το ενάγον Ν.Π.Δ.Δ. έχει άμεσο έννομο συμφέρον, υφιστάμενο και κατά το χρόνο συζήτησης της αγωγής, παρά το γεγονός ότι πραγματοποιήθηκε ήδη η επίδικη στάση εργασίας, καθώς η ολοκλήρωση των απεργιακών κινητοποιήσεων δεν αναιρεί το έννομο συμφέρον του εργοδότη να ζητήσει την κήρυξη τους ως παράνομων, είτε λόγω ελλείψεως των προϋποθέσεων για τη νομιμότητα της απεργίας, είτε για άλλους λόγους. Αντίθετα, απορριπτό ως νόμω αβάσιμο τυγχάνει το αίτημα της αγωγής περί απαγόρευσης της πραγματοποίησης και της επανάληψης μελλοντικών κινητοποιήσεων της εναγομένης με το ίδιο αντικείμενο και υπό τις ίδιες συνθήκες, απειλούμενης σε βάρος της χρηματικής ποινής για κάθε παραβίαση των διατάξεων αυτής της απόφασης, καθώς στην παρούσα δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν οι ειδικές περιστάσεις, υπό τις οποίες μπορεί τυχόν να εξαγγελθεί νέα απεργία ή νέες στάσεις εργασίας από την εναγομένη, ενώ τυχόν τέτοια προληπτική απαγόρευση μελλοντικών κινητοποιήσεων που δεν έχουν καν εξαγγελθεί κατά τη συζήτηση της παρούσας, θίγει τον πυρήνα του συνταγματικά κατοχυρωμένου νόμιμου δικαιώματος των εργαζομένων να κατέλθουν σε απεργία ή σε στάση εργασίας. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αγωγή να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Κατά τη συζήτηση της αγωγής στο ακροατήριο άσκησε πρόσθετη παρέμβαση, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του, η 1^η Διοίκηση Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής Ν.Π.Δ.Δ. υπέρ του ενάγοντος, επικαλούμενη έννομο συμφέρον της ως εποπτεύουσα αρχή. Η ως άνω πρόσθετη παρέμβαση αρμόδια και παραδεκτά ασκήθηκε προφορικά ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 31 § 1 ΚΠολΔ) χωρίς την προηγούμενη τήρηση προδικασίας, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 591 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά το Ν. 4335/2015 και 4842/2021 και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 80 ΚΠολΔ και των άρθρων 22 §§ 4 και 5 του Ν. 1264/1982. Άλλωστε, η σύντμηση των προθεσμιών σε διαφορές για την κήρυξη απεργίας απαιτείται για την ταχεία επίλυσή τους και θα ήταν άτοπο να προσδιορίζεται για την αγωγή σύντομη δικάσιμος και προθεσμίες επίδοσης, ενώ για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης να απαιτείται η εφαρμογή του άρθρου 591 ΚΠολΔ, ενόψει του ότι θα στερούσε ουσιαστικά το δικαίωμα άσκησης παρέμβασης. Επομένως, πρέπει η πρόσθετη παρέμβαση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, συνεκδικαζόμενη λόγω της προφανούς συνάφειάς της με την αγωγή (άρθρα 31 και 246 ΚΠολΔ).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του ενάγοντος, που εξετάστηκε στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Στις 28.05.2024 κοινοποιήθηκε στη διοίκηση του ενάγοντος μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της εναγομένης, η οποία είναι πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των νοσοκομειακών ιατρών Αθήνας και Πειραιά που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Ε.Σ.Υ., στο οποίο αναφερόταν μεταξύ άλλων ότι το νοσοκομείο είναι υποστελεχωμένο σε ιατρούς με την ειδικότητα του αναισθησιολόγου, ότι οι λύσεις που έχουν προταθεί από τη διοίκηση του νοσοκομείου για την αντιμετώπιση του προβλήματος δεν είναι επαρκείς και ότι για τους λόγους αυτούς η εναγόμενη προκηρύσσει στάση εργασίας των ιατρών αναισθησιολόγων του ενάγοντος την Τετάρτη 29.05.2024 από 08.00 έως 13.00. Η παραπάνω στάση εργασίας πραγματοποιήθηκε. Παρέπεται από τα παραπάνω περιστατικά ότι η προαναφερόμενη στάση εργασίας ήταν παράνομη, διότι έγινε χωρίς την τήρηση των από τον νόμο απαιτούμενων προϋποθέσεων και συγκεκριμένα χωρίς να προηγηθεί νομότυπη έγγραφη γνωστοποίησή της με δικαστικό επιμελητή τέσσερις (4) τουλάχιστον ημέρες πριν την πραγματοποίησή της, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 § 2 του Ν. 1264/1982 και χωρίς να διενεργηθεί η επίσης απαιτούμενη από τον νόμο διαδικασία δημοσίου διαλόγου ενώπιον του ΟΜΕΔ. Όλα τα παραπάνω ήταν απαραίτητα και στα πλαίσια της προκείμενης κινητοποίησης ανεξάρτητα από τον τυπικό χαρακτηρισμό της ως στάσης εργασίας και όχι ως απεργίας, πολύ δε περισσότερο, εφόσον η αποχή των ιατρών αναισθησιολόγων από την εργασία τους τη συγκεκριμένη ημέρα αφορούσε όλο το ωράριο εργασίας τους (βλ. και ΜονΕΦΑΘ 2072/2023 ΝΟΜΟΣ). Η εναγόμενη προβάλλει ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του ενάγοντος να ασκήσει την ένδικη αγωγή κατ' άρθρο 281 ΑΚ, επικαλούμενη για τη θεμελίωσή της ότι τα αιτήματά της για τη διεκδίκηση των οποίων πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη κινητοποίηση, ήταν γνωστά στη διοίκηση του ενάγοντος από πολύ καιρό και εκείνο είχε τοποθετηθεί κατ' επανάληψη επ' αυτών, με συνέπεια να παρέλκει η υποχρέωση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου. Με το προεκτιθέμενο όμως περιεχόμενο η ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, καθόσον τα επικαλούμενα για τη θεμελίωσή της περιστατικά, αληθή υποτιθέμενα, δε καθιστούν καταχρηστική την άσκηση της αγωγής, που στηρίζεται στην αναγνώριση του παράνομου χαρακτήρα της ένδικης στάσης εργασίας λόγω μη τήρησης συγκεκριμένων υποχρεωτικών εκ του νόμου προϋποθέσεων, ενόψει και του ότι μόνο ο διάλογος μεταξύ των διαδίκων μερών δε δύναται να υποκαταστήσει την ενώπιον του ΟΜΕΔ διαδικασία. Σύμφωνα με τα παραπάνω, η ένδικη στάση εργασίας ήταν παράνομη, παρελκομένης της έρευνας του τυχόν καταχρηστικού της χαρακτήρα. Πρέπει επομένως η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως

και κατ' ουσία βάσιμη και ακολούθως να αναγνωρισθεί ότι η πραγματοποιηθείσα από την εναγομένη την 29.05.2024 στάση εργασίας ήταν παράνομη, ενώ δεν κρίνεται αναγκαία η παροχή αδειάς για την επίδοση της απόφασης τούτης και μετά την παρέλευση της 19.00 ώρας της σημερινής ημέρας, εν όψει του γεγονότος ότι η εν λόγω στάση εργασίας έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων λόγω του δυσχερούς της ερμηνείας των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ), ως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η πραγματοποιηθείσα από την εναγομένη την 29.05.2024 στάση εργασίας των ιατρών αναισθησιολόγων του ενάγοντος ήταν παράνομη.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 29.05.2024, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Π. Γιαννοπούλου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΛΕΔΑΚΗ